

SỐNG ĐỨC TIN GIỮA CHÍNH TRƯỜNG VÀ SỐNG BÁC ÁI GIỮA XÃ HỘI

... Bà Jeanne Mathilde Sauvé (1922-1993) là tín hữu Công Giáo Canada sùng đạo. Lúc sinh thời bà từng hoạt động trong phong trào Thanh-Sinh-Công và trong giới báo chí. Năm 1972, bà là một trong 3 phụ nữ đầu tiên bước vào chính trường và trở thành Chủ tịch Hạ Nghị Viện Canada. 12 năm sau - 1984 - bà được bầu làm Thống Đốc Toàn quyền thứ XXIII của Canada (1984-1990).

Thế nhưng điểm đặc biệt nơi bà lôi kéo chú ý của người khác, không phải địa vị chính trị cho bằng Đức Tin Công Giáo ngời sáng của bà. Bà sống Đức Tin và tuyên xưng Đức Tin. Chính bà kể lại kinh nghiệm sống Đức Tin trong cuộc phỏng vấn dành cho nguyệt san "Je Crois - Tôi Tin" của Canada. Bà nói:

Khi còn là sinh viên, tôi gia nhập phong trào Thanh-Sinh-Công. Phong trào có mục đích khuyến khích học sinh sinh viên Công Giáo nỗ lực củng cố Đức Tin Kitô và làm cho Đức

Tin sinh động. Đức Tin sống động là Đức Tin cụ thể hóa qua hoạt động thường ngày. Đi xa hơn thì Đức tin sống động lan tỏa ngời sáng ra chung quanh: nơi gia đình, ở học đường và giữa xã hội.

Ý niệm về Đức Tin Kitô sống động ăn rễ sâu nơi tâm hồn tôi. Sau này khi rời ghế nhà trường, bước vào các hoạt động thuộc lãnh vực xã hội và chính trị, tôi vẫn mang theo tâm tình sống Đức Tin Kitô sống động của thời xuân trẻ đó. Đối với tôi, không hề có sự tách biệt giữa Đức Tin và cuộc sống. Trái lại, cả hai phải hòa hợp ăn khớp với nhau. Một tín hữu Công Giáo chân chính sống nghiêm chỉnh theo các luật lệ luân lý tự nhiên.

- Bà từng bị một cơn bệnh thập tử nhất sinh, bà có khám phá ra ý nghĩa của đau khổ không? Bà Jeanne Sauvé trả lời:

Dĩ nhiên là có. Khi gặp đau khổ, tự nhiên người ta khám phá ra ý nghĩa của đau khổ và giá trị của sức khỏe. Bạn khó có thể thực hiện nhiều lý tưởng cao đẹp, nếu bạn không có sức khỏe! Đau khổ cũng giúp chúng ta trở nên nhạy cảm hơn đối với những người đang sống cảnh khổ đau.

Trong cơn bệnh ngặt nghèo đó, tôi đã dọn mình chết. Nhưng rồi tôi khỏi bệnh cách lạ lùng. Lý do tại sao, tôi không hề biết! Đây chính là lúc Đức Tin dạy tôi biết rằng tôi lãnh nhận hồng ân sự sống từ THIÊN CHÚA. Tôi vô cùng cảm tạ tri ân Ngài. Và Đức Tin của tôi nơi THIÊN CHÚA trở nên vững mạnh hơn nữa.

- Bà có hoàn toàn ý thức việc bà làm, mỗi khi bà công khai tuyên xưng Đức Tin Công Giáo của bà không? Bà Jeanne Sauvé đáp:

Khi có, khi không. Điều chắc chắn là bất luận tín hữu Công Giáo chân chính nào, trong cuộc sống của mình, cũng gặp một lúc nào đó cần phải công khai tuyên xưng Đức Tin. Riêng tôi, có những lúc tôi hoàn toàn chủ ý tuyên xưng Đức Tin Công Giáo của tôi. Chẳng hạn như khi Đức Thánh Cha Gioan Phaolo II viếng thăm Canada vào năm 1984. Rồi thỉnh thoảng khi có dịp nói trên truyền hình, tôi cũng chủ ý tuyên xưng Đức Tin Công Giáo của tôi. Tuy nhiên, tôi không thể luôn luôn tuyên xưng Đức Tin, bởi vì tôi không phải là Linh Mục, có nhiệm vụ rao giảng Lời Chúa. Nhưng thỉnh thoảng nên làm chứng cho người khác thấy là động lực nào, sức mạnh nào đã thúc đẩy và bồi bổ đời sống tinh thần của chúng ta, thì theo tôi, đây là một điều tốt đẹp mà một tín hữu Công Giáo nên làm và phải làm, nếu cần.

... Chứng từ thứ hai liên quan đến lòng bác ái vị tha của bà Colette L. Samson (1923-1991) từng được mệnh danh là "Mẹ Têrêsa Québec".

Bà Colette L. Samson sống ở thành phố Québec bên Canada. Vào năm 1979 bà thành lập "La Maison Revivre - Căn Nhà Tái Sống" tiếp nhận những người không nhà không cửa: cho họ ăn và ngủ. Mỗi ngày có khoảng 110 người đến ăn và 50 người ở lại ngủ.

Lý do nào thúc đẩy bà Colette mở Nhà, dẫn thân giúp người nghèo khổ, bất hạnh? Câu chuyện bắt đầu với cuộc viếng thăm một nhà tù. Tại đây bà gặp những tù nhân trẻ khốn khổ và thất vọng. Bà thấy có những tù nhân sau khi được thả ra, không biết đi về đâu, vì họ không có nhà, cũng không có đồng xu dính túi. Những người này chắc chắn sẽ tiếp tục nghề du côn du đảng, trộm cắp, để rồi bị bắt và bị giam trở lại. Sau khi suy nghĩ chín chắn và cầu xin cho biết đâu là thánh ý Chúa thật, bà Colette vận dụng mọi khả năng và nhờ ơn THIÊN CHÚA Quan Phòng, bà đã mở một ngôi nhà chuyên việc tiếp nhận những người nghèo không nhà không cửa. Tất cả công việc bác ái của bà được xây dựng trên Đức Tin và thánh ý THIÊN CHÚA. Bà Colette tâm sự:

Nếu không phải vì Đức Tin Công Giáo thì tôi không làm công việc này và ngôi nhà tiếp rước cũng không thành hình. Và nếu không có THIÊN CHÚA thì cũng không có Căn Nhà này. Chính THIÊN CHÚA ban cho tôi sức mạnh để tôi hoạt động. Không một ai có thể giải thích được tại sao: mặc dầu sức khoẻ yếu kém, mặc dầu gặp đủ mọi thử thách, vậy mà tôi vẫn đứng vững, vẫn dẻo dai làm việc hơn một người trẻ. Tôi làm việc từ sáng sớm mãi cho đến thật khuya. Tôi làm được như vậy là vì THIÊN CHÚA muốn như thế. Tôi tin tưởng vững chắc như vậy.

Đối với tôi, điều quan trọng nhất trong cuộc sống là thi hành thánh ý THIÊN CHÚA. Mọi sự đều trở nên dễ dàng khi chúng ta biết nhận ra thánh ý THIÊN CHÚA: trong niềm vui cũng như trong nỗi khổ, trong điều may mắn cũng như trong nỗi bất hạnh. Tất cả đều là thánh ý THIÊN CHÚA. Bốn phận chúng ta là phó thác trọn vẹn trong bàn tay yêu thương quan phòng của Ngài.

Chính vì niềm tin này mà tôi mong muốn rằng, tất cả người nghèo, đặc biệt giới trẻ, khi đến đây xin ăn hoặc xin trọ đêm, đều có thể hiểu hồng ân cứu độ do Đức Chúa GIÊSU KITÔ mang đến. Tôi ở đây là để loan báo Tin Mừng Cứu Rỗi. Dĩ nhiên công tác loan báo Tin Mừng không phải chuyện dễ. Nó đòi hỏi rất nhiều nhẫn nại và kiên trì.

Tôi cũng ý thức điều này: Không phải ai cũng được mời gọi làm công việc tôi đang làm, nghĩa là mở cửa và tiếp nhận người nghèo. Nhưng có một điều ai cũng làm được, đó là yêu thương người khác như giới răn Đức Chúa GIÊSU truyền: "Các con hãy yêu thương nhau". Không ai trên cõi đời này lại không có một người nào đó để yêu thương, săn sóc hoặc chú ý đến. Điều quan trọng là chúng ta phải biết mở rộng con tim, mở rộng đôi tay để đón tiếp người khác.

... "Những ai kính sợ THIÊN CHÚA thì tìm điều Người ưa thích, và những ai kính mến Người thì no thỏa Lễ Luật. Những ai kính sợ THIÊN CHÚA thì chuẩn bị tâm hồn, và hạ mình xuống trước mặt Người. Chúng ta hãy phó mình trong tay THIÊN CHÚA, chứ đừng phó mình trong tay phàm nhân, bởi vì Người cao cả thế nào thì cũng lân tuất như vậy .. Nước dập tắt lửa hồng, bố thí đền bù tội lỗi. Ai đền ơn đáp nghĩa là biết lo xa, lúc sa cơ, người ấy sẽ tìm được nơi nương tựa .. Con ơi, kẻ khốn khổ nài xin, con đừng từ chối, gặp người nghèo, con đừng ngoảnh mặt đi" (Sách Huấn Ca 2,16-18 + 3,30-31 + 4,4)

("JE CROIS", 10/1987 + 12/1987)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt